

Міністерство освіти і науки України
Управління молоді та спорту Сумської обласної державної адміністрації
Національний університет фізичного виховання і спорту України
Сумський державний університет
Тираспольський державний університет імені Т. Г. Шевченка (Молдова)

**ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ
ПІДВИЩЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЇ ФАХІВЦІВ
ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ**

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
II МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-МЕТОДИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
(Україна, Суми, 16–17 квітня 2015 року)

Суми
Сумський державний університет
2015

ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗДІЙСНЕННЯ АНТИДОПІНГОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

Педько М. О., студ., Корж С. О., ст. викл.
Сумський державний університет
Pedko_93@mail.ru

З розвитком професійного спорту гостро стоїть проблема застосування спортсменами допінгу. Для вирішення даного завдання необхідно визначити відповіді на наступні питання: яким чином удосконалювати систему допінг-контролю, які препарати заборонити до використання, які заходи застосувати до спортсменів, які порушили правила. Інформація щодо допінгу, яка надходить до суспільства із засобів масової інформації, у більшості випадків не відповідає дійсності, а тому думка людей стосовно допінгу і саме розуміння того, що таке допінг часто може бути хибним. Останні роки характеризуються впровадженням у спортивну практику великої кількості фармакологічних препаратів, які нерідко приймаються за панацею.

На території України здійснення антидопінгового контролю в спорті проводиться з дотриманням вимог антидопінгового Кодексу Олімпійського руху та покладається на Національний антидопінговий центр з лабораторією антидопінгового контролю у його складі, який створюється Кабінетом Міністрів України. Програма діяльності, щодо профілактики, попередження застосування і розповсюдження допінгу в спорті розробляється Національним антидопінговим центром і затверджується Кабінетом Міністрів України [1].

Розпочинаючи із звичайних занять спортом, і закінчуючи підготовкою професійних спортсменів, все частіше спостерігаються спроби залишити на задньому плані або навіть повністю замінити наполегливий тренувальний процес пігулками або шприцами з ліками. Здійснюється пошук «чудодійних» препаратів, за допомогою яких нібито в

найкоротший термін можна вивести спортсмена на рівень рекордів. Деяка частина допінгових препаратів є не просто шкідливою для здоров'я, а може призвести до летальних випадків. Антидопінгове законодавство встановлює рамки дозволеного, щодо застосування спортсменами допінгу, а також забезпечує однакові умови участі всіх спортсменів. Законодавці багато розмірковують про необхідність повної заборони використання стимулюючих препаратів і суворого покарання порушників. Організатори змагань зобов'язані забезпечити умови для проведення тестування на допінг з дотриманням вимог антидопінгового Кодексу Олімпійського руху та компетентних органів відповідних спортивних організацій. Антидопінговий контроль в Україні здійснюється Кримінальним кодексом України ст. 323 (Спонування неповнолітніх до застосування допінгу [2]).

У разі встановлення факту вживання спортсменом допінгу до нього відповідно до вимог антидопінгового Кодексу Олімпійського руху та компетентних органів відповідних спортивних організацій застосовуються такі санкції попередження, визнання недійсними спортивних результатів, позбавлення спортивних медалей чи призів, виданих у натуральній або грошовій формі, тимчасова або довічна заборона брати участь у спортивних змаганнях.

Вживання заборонених препаратів – це не лише порушення загальних правил, а також спосіб привласнення злочинним шляхом чужої власності, а саме тієї власності, що належить або є призначеною переможцю, а шахрайство – це вже кримінальний злочин. У даний час різко посилені санкції не тільки за вживання допінгу, але і за їх перевезення, продаж і розповсюдження.

Література:

1. Про антидопінговий контроль у спорті: Закон України від 05.04.2001 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2001, № 23.
2. Кримінальний кодекс України від 5 квітня 2001 року.